

DE TWEE HANEN

Luc Cielen

Twee hanen vochten lijf aan lijf en met venijn,
Want wie de winnaar werd zou kippenkoning zijn.
De een vol overmoed, was sterk en groot,
De ander sierlijk, kloek maar eerder klein.

Hij sloeg voor 't ruw geweld snel op de vlucht
En zocht een veilig plekje in het dichte bos.
De fiere koning haan was nu voor niets beducht,
Hij pronkte, praalde en kraaide erop los.

Zo stond hij daar hoog op een steile muur,
En keek met fonkelogen naar omlaag.
Helaas! Zijn zegeroes was slechts van korte duur.
Een adelaar met scherpe blik en lege maag
Bespeurde dra de trotsverwaande koning haan.

Hij schoot omlaag en greep zijn buit met sterke klauw
O wee! Het pronken en zelfs 't leven was gedaan.
De andere haan had goed gezien en kwam nu gauw
Hij was en bleef voortaan de koekeloere koning haan.